

இந்து சாதனம்

யாழ்ப்பூணம்:— ருதிரோத்காரி^{கள்}
மாக்ரி மீ 8வத் திங்கட்டகீழம்.

കുട്ടിയിനുക്ക് വക്കെപ്പില്ലെ.

சில இடங்களிலே களவு நடந்த மாதிரி வை அண்றிச் சிகித்தக்ரும்போது இக் கள் வர் ஒருவிற்குவரல்லர், தற்காப்புக்கும் களவு தெய்தற்குமான ஆயுதங்களுடன் பலர் ஒருங்கு சேர்ந்து கூட்டங்கூட்ட மாக்க திரிகின்றங்களை அலுமானிக்கக் கிடக்கின்றது. களவெடுத்து ஒரு கிளண்ட இடங்கள் வர் படித்ததுதாக்கபடி தண்டிக் கப்படாதொழிலின், காலத்திலில் இத்து பாலி துள்ள தீவரத்திக் கள்வர்ப்போற் பெருங் கூட்டமாகச் சேர்ந்து இங்கு குடியிருப்போரைக் கொள்ளையடிக்கத் தலைப் படிவுவரைன்றே சொல்லல்லேவேண்டும்.

இக்கள்வரை எவ்வாற்றுவது கண்டு
அசப்படுத்தித் தக்கவாறு தன்யத்தை
தின்குள்ள சனம்களின் அச்சத்தையும்
பொருள் நாட்டுத்தையும் கீழ்க் கால அவர்கள்
போன்ற பயமில் வளமுச் செல்வதற்கு யார்
மேற் பொறுத்த கட்டு? அரசனுடைய
கடனுகும். என்னம் மெனின்:

மாரிலங்காவலனுவாண்
மன்னுயிர்காக்குங்காலைத்
தான் தனுக்கிடையிறு

தன்னுற்றங்பரிசனத்தா
லூனமிகுபகைத்திரத்தாற்
கள்வராலுயிர்தம்யா
ஸங்பயமைந்துநிர்த்
தற்காப்பான்விடை

சென்கோடுமண்ணாவன் தன்னுதும் சென் பரிவாரத்தினராலும் பக்கவாராலும் கள்வராலும் தட்டி விளக்குக்காராலும் பிரதிஜ்ஞாநக்குரியதும் இடையூறுவாரவன் நம் அவர்களைப் பாதுகாக்க சட்டமெப்பட்டவனுக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஏன்கனக்குக் கள்வராலும் பெரும் இடையூறுள்ள விளைபத் தொடர்க்கொண்ட மீண்டும் அந்த இடையூறுகளை கிட்குவது நமது அரசினர்மேற் பொறுத்த கட்டுக்கும்.

பொலிஸ்தானம் அதி கஞ் சமீபத்திலிருக்கப் பெற்றதும் பொலிசிரின் காவல் சஞ்சாரம் என்றும் இவைகளை யுடையது மான இவ்வகை நூற்பன்னையில் இத்தவித பார்க்க விவரங்கள் அதிகரிக்குமானின் அது பார்க்க போய்க் கூர்கின் பட்டினத்தைக் கார்க்கும் பெலிசின் அதிகாரிகளைப்போசுதாம் இதுகை பட்டிப்பக்கிலிருந்து கள வு நடந்திருக்கின்றதே. அந்த வரலாற்றுப்பட்டினம் தருகின்றேம்;

போலேவே, அதை அனிபாக நேர்க்குங் கால் அது காதனியோ, கழுத்தனியோ, ஒக்கணி பேர் சென்ன முனை துற விண்று அது இன்ன விதமான பொன் என மனத்தில் விடுவது. ஆரின் இவ்விருவிதத்தைச் சிரமங்காலத்திலும், பொன்னுதை, அனிபாவதை, பார்ப்பவ னுவது உள்ளாகாமல் போகவில்லை அவை களை மித்தை வெப்பம் பொய்ப்பென்றஞ் சொல்லுவதற்கிடமில்லை, அவனுமில்லை. பொருள் ஒன்றுயிருக்கும் காட்சிபேதத் தால் வேறாகிறார்கள் நி நாம் எவ்விதத்தில் தூம் மருண்டதில்லை. ஒரு பொருள் இரு காட்சியுடைத்தாயிருப்பதில், நம்முடைய மனமும் ஒரு காட்சியிலின்றும் மற்றொரு காட்சிக்கு மாற்றுகிற இயல்புகளைத்தாயிருக்கிறதை. இவ்விரு காட்சியிலும் பய ஜன்றி, ஒருவன் ஒரு காக்கவாங்கவேண்டுமென்று ஒரு நடக்க விவராரியின் கடைக்குச் சென்று நகையைப் பரீட்சிக் குங்கால் அவன், பொன்னும், நகையும் நாம் கூபு மாத்திரானே, அவை யெல்லாம் மித்தாங்கானே பென்று திட்டங்களாண்டு போம் செய்வானான் அவன் மோசம் போகானே! ஒருவன் தங்க்கு என்ன மாற்றுத் தங்கத்தில் என்ன நகை வேண்டுமென்று விசிச்சப்பட்டுக்கொண்டு வியாபாரி காட்சிக்கும் நகை தான்கோரும் மாற்றிலிருக்கின்றதை பார்த்து, பார்த்து, பிறகு தனக்குப் பிடித்தமான நகையா வென்றும் சேர்த்திப்பான். இவ் வதாரங்களை மேற்கொண்டு திருமல நாயனாரும், உயிர்க்கும் உடலுக்கும் (Subject and Object)உள்ள இயயிரின உணர்த்தப்படுகாதார். ‘தன்’ என்னும் பதம் உயிரி, சீவின், பசு, ஆனமா என்னும் பியாயபதங்களால் உணர்த்தப்படும் புருஷனை உணர்த்தின்றன. ‘தனுக்காக்களாம்’ என்றதனும் இதன் பொருள் மேறும் விளையுத்தப்பட்டது. அப்படிக் கண்றி ‘தனு’ என்னும் மொழி மாயரவாதிக்கறவுத்தோல் பரம்பொருளை யுணர்த்தாது. ‘தனுக்காக்குங்கு’ மேல் விண்ணது அவர்கள் மதப்படி பரமானநால் அவர்களும் இப்பொருள் கூறி இடர்ப்பட்டார்கள். இப்படித் தப்பர்த்தம் செய்யக்கூடுமென்று எண்ணியே, நம் நாயனுகும் “மாற்றத்தை மறைத்தது” என்று உடைத்துப் பின்னும் அருளிச்செப்தார். ‘யீர் உடல்’ (Mind and Body) என்ற முன் கெனுரு வியாசத்தில், நம் நாயனுகும் கருத்தின்படி இவற்றில்குள்ளசம்பந்தம் விண்ண ஒடிசுக்கூடியது. அதுவும் உயிர்க்கு அதை விதம் தாக்குதலையீட்டு அடிக்கு இதம் தாக்குதலையீட்டு கூடும் கொலையை கொடு விடவீகிகளித்து நிற்ககயில், தன் உயிரும் உலகோடான்று, தான் கெட்டு நிற்கின்றான், மறைந்து கிடக்கின்றான். நம்நாயனின் சொற்கற்றைக் கவனிக்க ஒவ்வொரு சமயமும், இதுவெல்லாம் மித்தை மித்தை என்று மொழிய வில்லை. ‘மறைந்தது’ ‘மறைந்தது’ என்றே மொழித்தார். உயிராவது உடலுவாவது மித்தைப்பற்றி, பொய்யன்று. உயிர் உடலே ஒழிந்து விவூதிகரித்து விண்ணப்பாது (Objective condition) உயிர் உடலினால் (Object) மறைக்கப்பட்டது. உயிரும் உலகை மறைத்து உலகோடு ஒழிந்தில் ஸலத்தோடு, உலகு மித்தைபானதில்லை, உயிரில் மறைக்கே விண்ணது, இயுந்து விண்ணது. சில மந்தமதிகள் இவையெல்லாம் சொல்வாக மென்பார்கள். அவர்கள் ஒன்று

அடைகிறோம். இவ்விதமாவதும், உயிரின் ஒரு முக்கிய தன்மையாகிய அதவது ஆதல் தன்மையால் உண்டாகியதென்று முன்வியாசத்திலேயே விரித்துள்ளோம். நாம் கண்டமட்டும், இனிலிரும், சூசவில் தீதாந்த நூல்களில் கண்டதன்றி, மற்றத் தயாதிகள் நூல்களிலும் விரிக்கக் கண்டிலேம். இத்தன்மையினால், இது சந்தும், அசத்தும் ஆகாரம் நடைவேலின் ரூபத்தைத் தெள்ள பேர்பொறுதின்றது.

இத்தன்மையை, ஆனால் பெண்ணும் அல்லது அவியென்ற ஆண்மையை “நீலிவெட்டுக்கம்” என்றும் அரிய நூலில் கண்ணுடைய வள்ளுவர் கூறுகின்றார். அவியெனினும், அதன் பாலைக் கூறும் போது ஆனாறுப்பு மிகுங்கால் ஆனாகும், பெண்ணுறுப்பு மிகுங்கால் பெண்ணுரு மென்ற தமிழ் இலக்கணம் கூறும். ஆண்மையால், அவியை ஒழுக இருங்கின்றன “அவன்” என்றாலும் “வள்ளுவர்” என்றாலும் அனுமதிக்கப்படுமென்று “அது” என அனுமதிக்கப்பட்டார். அதுபோலேவே, உயிரும், “அசத்தாகவாவது, சந்தாகவாவது சிகிசைப்பற்ற வாழுமன்றி, தனித்து வாழாது. அதாவது, இவ்விரு பொருளுடன் பற்றி நில்லாது தானாக த்தினால் தான்தாது. கடவுளாவது உலகமாவது இல்லாதிடில், உயிர் என்ற ஒரு பொருளே இருக்கமாட்டாது. ஆகவீனால் நம் மெப்கண்டாதனும் இங்கிலிவை இரண்டு உராண முகத்தால் விளக்குகின்றது. அவ்வாண இல்லாத ஒன்றால் சிறைதெய்க் கிருமாம். ஊர்ஜால் கீழ்த்தினால் ஒன்றில் கட்டியிருக்கவேண்டும். வடம் அந்றால் பூமியில்தான் விழுவேண்டும். ஆகாயத்தில் தனித்து நில்லாது. ஒரு ஏரியில் கட்டுகிட கீரும், கரையுடன்தாவறி அங்கு நில்லாது வேறு புலத்து விரைவை தெளிவாகி முறைக்கிய உதாரணத்தை முன்னிட்டு நம் நாதர் “அத்திப்பழம் ஏன் கீழே விழுகின்றது, என்னும் கேள்வியின் பொருளை உணர்கிறுத்தாரென்று வெளியாகிறது. மரத்தின் பலத்தால் தாங்கப்பற்ற அதன் ஆகாரம் ஊர்ஜால் மேல் நின்றது. அதன் வசீக்கி குண்டியவற்றி, இன்னொருச்சியால், பூமியின் ஆகருஷண சக்தி (Force of Gravity)யால் இழுக்கப்பட்டு பூமியில் சேருகின்றது. இவ்விரண்டு சக்தியின் ஊர்ஜால் இடைப்பட்டுகின்றது. எனிலும், அது பல அஸ்தவை பூமியுடன் இயைங்கதே நிற்கவேண்டும். பூமியின் அபாரத்தியால் இழுக்கப்பட்டும், மாத சிராஞ்சக்காலம் போன்ற அஸ்தவை கொடுக்கலூம் மட்டுடையது, மரத்தின் கொம்பில் பழம் பழுத்தவுடன் கொம்பு எவ்வளவு இழுக்காலும் பழம் நில்லாது, மன்னுடன் கீழ்க்கொண்டு மன்னுடியிடும். அந்தால் பழியைப் பற்றிப்பதும் ஒரே சுமபம். அதுபோலேவே பாசுக் கழுங்குல பகுவக்கிடம் பகிறாம்.

கல்லூரிகள் கண்ணு ஆங்கலாமாரி

ஏன்கள் பாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மது
விலக்குச்சபைகள் அங்கியாட்டு மது
பாணிக்கத்தின் பொருட்டு வெகு சிறைத்
தேடு உழுத்தவருகின்றன. இத்தேச
கைக்கயியத்தின்பொருட்டு பாழ்ப்பாண
த்திலுள்ள புதினப்பட்டதிரியக்களும் தீவிர
முறைச் செப்பின்போது இந்த அரும
பெருஞ் தருணத்தில் இங்களுள் கல்லூரி
கள் “இராமன் ஆண்டாலென் இராவ
னன் ஆண்டாலென்” என்கூறி மெள^க
னஞ் சாதித்தல் கூடாது. எந்தகல
யாழிப்பாணம் இப்பொழுத கல்லூரிக
நிறுத்தி கல்விக்கும் மாணவர்களுடையது.
கல்லூரி ஆசிரியர்களுடைய தலையெயின்
இம் இம்மாணவர்களுக்கு மதில்கூர் வீஷப
மகாப் பலிந்திரப்பட்டு மதவிலக்குச் செய்த
பாரோடு கேர்க்குதழைப்பார்களாயின் அம்
மாணவர்கள் உலகவாழ்க்கையிற் பிராவே
கிக்குங்காலத்திற் பெருந்மையை யடை
வதோடு மிகவுக் கண்ணியமுடையவர்
களாக விளங்குவர்கள் என்பதிற் சங்
தேயமில்லை. அங்கியாட்டு மதுபாணதீக்
கத்திற்காகக் குறிக்கப்பட்ட திதியோ
சமித்ததுயிட்டது. இன்னமும் வளரா
டிடக்கின் ஆளாவதெப்படி கல்லூரி ஆசிரியர்கள் இவ்விவரத்தில் விசேஷ சிரமம்
களின்னுடல்வேண்டும். உயர்தரமானவர்
களுக்கு மதுபாணத்திலுள்ள விளையும் கூடு
களை எடுத்துப் போதித்தல் வேண்டும்.
ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் இவ்விதை
யத்தில் முன்வருவார்களாயின் எங்கள்
காரியம் சித்தியாகுமென்பது தின்னம்,

Digitized by srujanika@gmail.com

யாழ்ப்பானம் வலிகாமம் மேற்கு, வளி காமம் கிழக்குப் பகுதி என்று கருத்தில் பொதுவானான் கிருவியக்காட்டி 1924-ப்பூல் வைகாசி மாதத்திலே இருந்த கார்த்த சன் அத்தகுந்

